

Pankkopoika

Kirjoittanut Heikki Luokkanen

Istui muuan pankkopoika,
poika pahnän pohjimmainen,
kossupullo kourassansa
keppanakorin keralla.
Siitä mieheksi yleni,
tokeni tosi urooksi.

Puhui suunsa puhtahaksi,
päästeli sanat sekavat,
mulle murheensa mutisi,
naisiasiansa napisi.

Kertoili miten kotona
kera muijansa mukavan,
lujapäisen Liisukkansa,
tytön naapurikylästä,
myös on äitinsä etevä
sekä taattonsa terävä.

Kertoi mulle mittelöistä,
naisten hurjasta kisasta,
taistosta hameväkensä
verisistä väittelyistä,
kaapin paikan kaplakasta,
avaimista ruoka-aitan.

Kertoi myös yrityksistä,
pyrkimyksistä hyvistä
sovun aikaansaamiseksi,
rauhan pirttinsä sisälle.

Vihat sai vain vaimoltansa,
äksyn katseen äidiltänsä,
hupakoilta hurjan huudon,
kanoiltansa korvapuustit.

Siinä ryypyt ryypiskeli,
maiskutti makeat maljat,
viisaat virkkoi nuo sanansa:
- Ei miehistä mainioista,
uljaimmistakaan ukoista,
naisten riitain ratkojiksi,
välimieheksi vihojen.